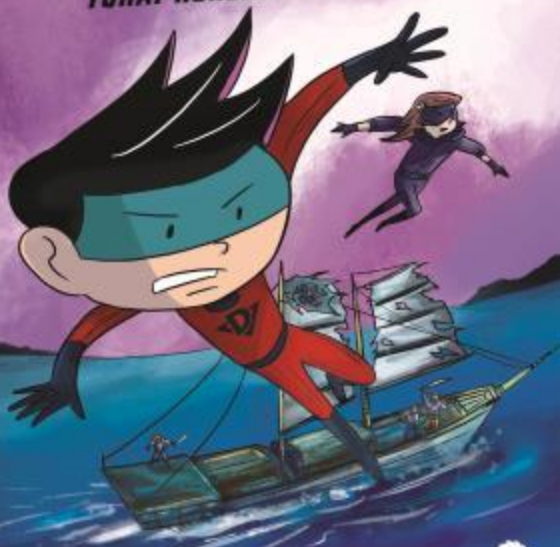

3

DANGER DAN

TUHAF HORRANI KORKUTUYOR

LESLEY-ANNE & MONICA LIM

*Kelime sevgisi aşılayan bütün İngilizce
öğretmenlerine, Özellikle de Bayan Yao'ya*

BÖLÜM

1

Danger Dan, kötü kalpli Korsan Tahta Bacak ve tayfası tarafından yakalanmıştı! Sıkıca bağlanmış ve gemideki hapis odasına kilitlenmişti. Burası soğuk ve ıslaktı. Küçük, demirli bir pencere dışında ışık kaynağı yoktu. Kaçmanın bir yolunu bulmak zorundaydı Danger Dan, yoksa korsanlar onu güvertedeki kalas üzerinden denize atacaklardı! Derin bir nefes aldı. Bütün gücünü topladı ve...

POT!

Ellerini ve bacaklarını sıkın ipler anında parçalanmıştı. Beceriksizdi bu korsanlar. Danger Dan'ın kuvvetine karşı koyabilecek ne zincir vardı ne de ip. Şimdi kaçma zamanıydı! Zayıf bir nokta bulabilmek için hücreyi dikkatlice taradı. Kafesin parmaklıkları sağlam demirden yapılmıştı ve kırılmaları imkansızdı. Fakat penceredeki demirler hem inceydi, hem de deniz suyu yüzünden küf kaplamıştı.

Danger Dan yukarı sıçradı ve tavadaki ahşap kirişlerden birini yakaladı. Adeta bir cambaz ustalığıyla öne doğru sallandı ve havada çift takla atıp pencere demirlerine hatırı sayılır bir tekme geçirdi.

KRANG!

Metal demirler parçalanıp açık pencereden dışarı uçtu ve mavi okyanusun derinliklerine gömülüp kayboldular.

ŞILAP!

Danger Dan okyanusa dalış yaptı. Daha sonra nefes alabilmek için yüzeye çıktı ve değişik, tiz bir ıslık çaldı. Çağrısına arkadaş canlısı bir yunus balığı cevap verdi ve Dan'ın etrafında şakacı bir şekilde döndü. Danger Dan yunusun sırtına tırmandı ve yola çıktılar! Danger Dan yunusun tepesinde sörf yapar gibi korsan gemisinin yanından geçti ve kıyıya doğru yol aldı. Ada görüş alanına girmişti! Tanıdık hindistan cevizi ağaçlarını ve beyaz kumlu sahili seçebiliyordu. Karaya çıkmasına az bir yolu kalmıştı...

“Danny, bana e-sözlüğünü ödünç versene!” Danny'nin en büyük ablası Amy haber vermeden odasına giriverdi aniden. Danny'yi kurduğu düştten uyandırmıştı. Ablası kapıyı sonuna kadar açınca, kapı Danny'nin kaykayına çarptı ve kaykay Danny'nin tepesinden uçtu.

Amy açıkçası izin istemiyordu. Genelde gelir ve canı ne isterse alır giderdi. Amy 18 yaşındaydı ve büyük bir ağzı vardı. Çoęu zaman aslında ses tonunu sevdiği için konuşuyordu. E-sözlüğü ise yeni kelimeler öğrenmek için istiyordu çünkü hep aynı kelimeleri kullanmaktan sıkılmıştı.

Amy aradığı e-sözlüğü Danny'nin masasında buldu ve gördüğü gibi kaptı. "Alabilirsin demedim!" diye karşı koydu Danny.

Tam Amy'nin bacağına atılmak üzereyken, ortanca ablası Betty odaya daldı. "Hesap makinesini alıyorum, Danny!" Betty 16 yaşındaydı ve koca bir beyni vardı. Şöyle bir sorunun üstünde çalışıyordu: Sabah 04.15'te üstten ayrılmış, kapasitesinin sekizde üçü dolu olan bir denizaltı bir balinayla çarpışmak üzere. Balina ters yöne doğru ilerliyor çünkü 73 kilometre uzaktaki yavrusunu arıyor. Peki, bu denizaltı ne kadar hızlı ilerleyebilir? Betty aslında bu soruyu çözmek için istemiyordu hesap makinesini. Bonus soru için lazımdı: Denizaltının periskopunun uzunluğu ne kadardır?

Betty gelip küstahça Danny'nin okul çantasını karıştırdı. "Eşyalarımı alıp durmayın artık!" diye haykırdı Danny. Amy'yi bırakıp Betty'nin üstüne attı kendini. Ama Betty tam zamanında kenara çekildi.

Tam o sırada Danny'nin üçüncü ablası Candy, güm güm ayak sesleriyle odaya girdi. Candy 12 yaşındaydı. Ne büyük bir ağzı vardı ne de büyük bir beyni. Onun... kendisi BÜYÜKTÜ. Ona göre normal bir öğün, üç burgerden, 3 kase cipsten ve 3 milkshaketen oluşuyordu. Danny'nin yatağının üzerinde bir şey fark etti Candy. Açılmamış fıstık ezmeli gevrek paketiymiş bu. Hemen el koydu.

“HEY!” Danny çok sinirlenmişti. Fıstık ezmeli gevrek onun açık ara en sevdiği şeydi ve o paketi sonra yemek için saklıyordu. “GERİ VER ONU!” Ablasının kolunu yakaladı ama Candy onu bir sinek gibi kenara fırlattı.

Üç abla ganimetlerini alıp odadan apar topar çıktılar, Danny sinirinden kudurmuş bir şekilde arkalarından bağıırıyordu. Off! Neden ben ufak tefek, çelimsiz, daha 11 yaşında bir çocuğum diye yakındı. Hiç adil değildi bu!

Artık Danny'nin canına tak etmişti. Kapıyı dan diye kapattı, arkasına iki sandalye dayadı. Sandalyelerin üstüne eline ne geldiyse yığmaya başladı; kalın ders kitapları, dolup taşan okul

dosyaları, okul çantası, puf minder, lav lambası, yastıklar, çöp sepeti, bdminton raketi, kaykay... Hepsinin üstüne bir de oyuncak asker ordusunun tamamı.

İnanılmaz derecede ağır oyuncak sandığını ittirerek sandalyelere dayadı, böylece barikatı iyice emniyete almıştı. Son olarak yığının üstüne tırmandı ve özenle en üste basket topunu yerleştirdi. Başa bela ablalarından biri içeri girmeyi başarsa bile basket topu kafasına güm diye inecekti! Danny geri çekilip hayranlıkla devasa başyapıtına baktı.

Danger Dan'ın kurduğu barikatın aşılması imkansızdı! Bu güçlü bariyeri kimse geçemezdi. Ne Tartışmacı Amy, ne Beyinli Betty ne de İrikıyım Candy-zor.

“Çocuklar!” Danny babasının oturma odasından gelen sesini duydu. “Unutmayın Aile Günü Karnavalı’na gideceğiz. 15 dakikaya çıkıyoruz!”

Barikatın yerinden oynaması imkansızdı! Kimse içeri giremezdi... ama dur bir dakika! Kimse de DIŞARI çıkamazdı! Bu kişi Danger Dan bile olsa! Danger Dan KENDİNİ içeri hapsetmişti!

Danny çaresizce barikata dikti gözlerini. Kapının önü tamamen kapatılmıştı. Babası kapıya tıklattı. “Danny! Duydun mu beni? Birazdan çıkacağız hazırlan!”

Danger Dan paniklelemeye başlamıştı. Barikatı manyak gibi parçalıyordu. Sonra tekmelemeyi denedi, yumruklar attı. Sıkıntı içinde oraya buraya koşuşturdu odada. Ama ne yaparsa yapsın, barikat kıpırdamayı reddediyordu. Danger Dan acı bir yenilmişlik duygusuna gömülmüştü, dizlerinin üstüne çöktü.

Danny istemeye istemeye yardım çağırmaya karar verdi. “BAA-BAA? İçeride mahsur kaldım! Yardım et bana! YARDIM ET!”

“Danny?” Babası kapıyı açmaya çalıştı ama sadece azıcık aralayabilmişti. Omzuyla sertçe kapıya dayandı ve barikat yavaş yavaş yerinden oynamaya başladı. Dağ gibi yığın gittikçe daha fazla açılıyordu. Sonunda basket topu yere düştü ve sekti. Bir kez sekti, bir kez daha.. ve Danny’nin tam kafasına indi.

ZIP... ZIP... PAAAT!